

Husička zmaru připlavala z Miletína

Jiří P. Kríž

Při dohasínající euforii listopadu 1989 se zapomíná na ději možná ještě větší – na pražské jaro. Nevracejí se k němu, jak by měli, politici ani politologové, ani spisovatelé, ani dramatici.

A eible, na festivalu O Václava 2015 v Zábřehu na Moravě se objeví hra devětatletého Štěpána Haka Husička. K roku 1968 se autor srdnatě vrací, i když ho samozřejmě nepamatuje.

Připomíná ale přelomové chvíle roku 1968 a 1969

Na severní Moravu s Husičkou přijelo východočeské sdružení Pivovarská zahrádka divadelního souboru Erben Miletín. V podkronoškém rodišti Karla Jaromíra, jehož Kytice zůstane jedním z pilířů moderní české poezie, působí divadlo s menšími i většími přestávkami už od roku 1827. Neuvěřitelných 188 let. Jeho současné stanovy se datují rokem 2008.

Byli lidé, byli

Hak přiznává inspiraci Škvoreckého Zbábělci, ale je to spíš obdiv k jednomu z prvních děl postihujících Čechy a jejich děl žít v totalitách dvacátého století. Hra je obrazem několika osudů ve dvouletce naděje na lepší

Eva (Jana Horáková), Petr (Štěpán Hak) a Jarda (Martin Hlavatý) sledují památný zápas 4:3 mezi ČSSR a SSSR na mistrovství světa ve Stockholmu v březnu 1969.

uspřádání společnosti po éře stalinismu. Dokumentem a odrazem názorového pnutí po dnešek, kdy už zase toneme v obavách o demokracii.

Spíše než Škvoreckým, reflektujícím malou odvahu a přestrašenost českých nekrvavých revolučních převratů, v jeho případě přelomového roku 1945, je Hu-

sička možná nezáměrným pokračováním Havlových a Kunderových úvah o obnovení chybující liberální demokracie (Havel) nebo o třetí cestě, o novém huma-

nismu, o socialismu s lidskou tváří (Kundera).

Husička nemůže být arbitrem takového sporu, protože teprve dnešek s bezradností a defenzí-

vou demokratických sil a s vektorem k východním „vládám silné ruky“ začíná dávat za pravdu spíše Kunderovu Českému údělu. Připomíná ale přelomové chvíle roku 1968 a 1969, kdy po slibném rozletu udusily takové naděje hned v zárodku ruské tanky.

Byli lidé, byli, ale se mímali. A proč by v jednom rodinném společenství nemohli být zastoupení příslušníci tvrdého mocenského jádra vedle strážců masarykovských hodnot, stoupců nových dubčekovských cest i navivní mladí, kteří si pak odpustky vysluhovali za cenu sebezpopření pítákaním normalizaci?!

Chvála Podkrkonoší

Režisér Martin Hlavatý vychytil v politicky angažovaném Hakově textu příběhy, ve kterých se pamětníci poznávají a reagují podle vlastních postojů. Na jevišti ty mladé zastupují Štěpán Hak a Jana Horáková, příznivce změn Martin Hlavatý, humanitu Jiří Exner, stalinské myšlení a normalizační represe Sárka Horáková.

DS Erben kráčí dál. Úspěch má i jejich nejnovější premiéra Vázání Kytice, věnovaná slavnému rodákovi, připravují Swiftovy Gulliverovy cesty. Abych je pak nepochválil za jednu z neangažovanějších her současnosti, i když nazvanou jen skromně: Husička. Třeba martinská.

Hodnocení

65 %